

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/82/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115224260
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1115224260.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Eleny Kúšovej v právnej veci žalobcu: Stredoslovenská energetika, a. s., Pri Rajčianke 8591/4B, 010 47 Žilina, IČO: 51 865 467 proti žalovanému: MID Real Estate s.r.o., Hodžovo námestie 1A, 811 06 Bratislava, IČO: 36 259 519 (pôvodne WM Invest, s.r.o.), zastúpený: Hudec s.r.o., Lazaretská 23, 811 09 Bratislava, IČO: 36 855 260, o zaplatenie 33.468,19 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 33Cb/158/2015-290 zo dňa 07.11.2019 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave pokračuje v konaní s právnym nástupcom žalovaného.

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 33Cb/158/2015-290 zo dňa 07.11.2019 potvrdzuje.

Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol, že žalobu doručенú súdu 16.09.2015 zamietá (výrok I.) a žalobca je povinný nahradiť žalovanému 100% trov konania, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (výrok II.).

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobou doručенou Okresnému súdu Bratislava I dňa 16.09.2015 sa žalobca, resp. jeho právny predchodca Stredoslovenská energetika, a.s., IČO: 36 403 008, Pri Rajčianke 8591/4B, 010 47 Žilina (ďalej v texte používané promiscue) domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd žalovaného zaviazal na úhradu sumy 33.468,19 EUR s príslušenstvom a zaviazal žalovaného na náhradu trov konania. Právnym dôvodom, od ktorého žalobca odvodzoval svoj právny nárok bolo tvrdenie, že žalovanému od 01.07.2012 do 30.09.2012 (ďalej len rozhodné obdobie) dodával elektrinu v pozícii dodávateľa poslednej inštancie. Dodanú elektrinu následne žalovanému vyfakturoval tromi faktúrami: fa č. 2012 2320 101001221 za obdobie 01.09.2012 do 30.09.2012 v sume 11.654,34 EUR, fa č. 2012 2320 091000498 za obdobie 01.08.2012 do 31.08.2012 v sume 10.806,47 EUR, fa č. 2012 2320 081000624 za obdobie 01.07.2012 do 31.07.2012 v sume 11.007,38 EUR.

3. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, vyjadreniami strán (vyjadrenie k žalobe, žalobná replika a duplika) a prílohami k nim, najmä rozhodnutiami a listy URSO, na ktoré odkazuje žalobca a žalovaný, oznámením o prechode odberateľov do režimu dodávky poslednej inštancie z 28.06.2012, informáciou o začatí režimu poslednej inštancie z 02.07.2012 a zo 04.07.2012,

faktúrami priloženými k žalobe a ostatným vyjadreniam strán, zmluvou o dodávke elektriny z č. I. 32 a nasl., tlačovou správou URSO z 26.07.2012, faktúr z č. I. 46-51, vyjadrením Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. z 12.03.2018, korešpondenciou strán sporu, korešpondenciou PB Power Trade, a.s., prihláškami spoločnosti Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. do konkurzu, listom žalobcu zo dňa 04.07.2012 ako aj ostatným spisovým materiálom a tvrdeniami strán prednesenými na pojednávaniach. Za sporné považoval právne posúdenie skutkového stavu, konkrétne posúdenie právnej skutočnosti, či v rozhodnom období dodával žalobca žalovanému elektrinu v režime dodávateľa poslednej inštancie, resp., či vôbec žalovanému elektrinu v rozhodnom období dodával.

4. Po právnej stránke súd vec posudzoval podľa § 20a ods. 1 zákona č. 656/2004 Z. z. v znení účinnom do 31.08.2012, § 18 ods. 1, 6, 8 zákona č. 251/2012 Z. z. v znení účinnom od 01.09.2012 a § 96 ods. 12 zákona č. 251/2012 Z.z.

5. Súd prvej inštancie konštatoval, že prostredníctvom inštitútu dodávateľa poslednej inštancie zákonodarca rieši situáciu, kedy dodávateľ elektriny (alebo plynu) nie je naďalej schopný svojim zákazníkom dodávať elektrinu (plyn). Účelom tohto inštitútu je ochrana zákazníkov (fyzických, právnických osôb, štátu) pred náhlym ukončením dodávky elektriny a zabezpečenie dodávky elektriny dodávateľom poslednej inštancie. V zmysle právnej úpravy účinnej do 31.08.2012 bolo pre aktiváciu inštitútu dodávateľa poslednej inštancie nevyhnutné splnenie podmienok:

- odňatie povolenia v priebehu činnosti dodávateľa, alebo
- strata možnosti dodávateľa uskutočňovať dodávku súčasne s tým, že odberatelia ku dňu prerušenia dodávok nemajú dodávku zabezpečenú iným spôsobom.

6. Súd prvej inštancie mal za to, že v konaní nebolo preukázané, že by zmluvnému dodávateľovi žalovaného spoločnosti PB Power Trade a.s. v rozhodnom časovom období bolo odňaté povolenie na činnosť dodávateľa. Otáznym zostalo posúdenie, či dodávateľ stratil (resp. je nepochybné, že v budúcnosti stratí) možnosť uskutočňovať dodávku elektriny a či odberateľ zostal bez dodávky elektriny (resp. je nepochybné, že v budúcnosti zostane), a k tomuto dňu nemá dodávku zabezpečenú iným spôsobom. Súd bol toho názoru, že len pri kumulatívnom splnení dvoch podmienok z predchádzajúceho odseku je možné pristúpiť k aktivácii inštitútu dodávateľa poslednej inštancie. Gramatickým výkladom § 20a zákona č. 656/2004 Z. z. v znení účinnom do 31.08.2012 je možné bez pochyb dospieť k záveru, že v konkrétnom prípade musí byť najskôr dôjsť k prerušeniu dodávky elektriny alebo k notifikácii konečného odberateľa elektriny (v predmetnom prípade žalovaného) o tom, že dodávateľ elektriny stratí možnosť dodávky elektriny a až následne môže dôjsť k aktivácii inštitútu dodávateľa poslednej inštancie. V spore nebolo tvrdené, že dodávka elektriny žalobcovi bola prerušená, t. j. že doterajší dodávateľ elektriny PB Power Trade, a.s. stratil možnosť dodávať žalovanému elektrinu.

7. Z vykonaného dokazovania podľa súdu vyplýva, že žalovaný (odberateľ) bol notifikovaný o prerušení distribúcie a aktivácii inštitútu dodávateľa poslednej inštancie od žalobcu. Uvedený postup nemôže bez ďalšieho zakladať aktiváciu inštitútu dodávateľa poslednej inštancie. Zákon síce neupravuje, kto by mal mať notifikačnú povinnosť, avšak podľa názoru súdu konanie, kedy subjekt založí právny vzťah tým, že jednostranne adresovane vyhlási, že vzťah medzi ním a ďalším subjektom bol založený, nemá vo všeobecnosti oporu v súkromnom práve. Podporne vychádzajúc zo správy URSO doručenej súdu dňa 27.02.2019 (číslo listu súdneho spisu 66-70) nemá notifikačnú podľa odseku 23 tohto rozsudku ani tento úrad. Jeho správy a oznámenia, ktoré obsahuje súdny spis, nemajú povahu správneho aktu, preto súd pri ich hodnotení v rámci dokazovania z nich mohol vychádzať len podporne. Tieto správy a oznámenia nemajú totiž žiadnu právnu silu a pre súd teda neboli záväzné v zmysle, že by mohli zakladať, meniť alebo deklarovať práva, povinnosti a oprávnené záujmy strán tohto sporového konania. Uviedol, že pokiaľ bola žaloba spoločnosti PB Power Trade, a.s. o neplatnosť odstúpenia od zmluvy zamietnutá, z hľadiska predmetu tohto sporu ide o právne nevýznamné skutočnosti, nakoľko k nim došlo až po značnom časovom odstupe od rozhodného obdobia. Z rozsudku KS ZA, ktorým zamietol žalobu na určenie neplatnosti odstúpenia od rámcovej distribučnej zmluvy navyše nemožno bez ďalšieho vyvodiť platnosť tohto odstúpenia. Súd bol toho názoru, že tvrdenie, že žalovaný „stratil možnosť uskutočňovať dodávku elektriny“ mal žalobca možnosť preukázať tým, že platne odstúpil od rámcovej distribučnej zmluvy. Toto žalobca nepreukázal. Konečne možno uzavrieť, že dve podmienky (popísané v odseku 22 tohto rozsudku) teda neboli splnené.

8. Čo sa týka posúdenia skutočnosti, či inštitút dodávateľa poslednej inštancie bol aktívny za účinnosti novej právnej úpravy (úpravy účinnej po 01.09.2012), súd uviedol, že v danom období (01.09.2012 - 30.09.2012) vyvolávalo právne účinky uznesenie KS ZA č. k. 20Cb/135/2012-216, ktoré de facto stanovovalo, že dodávateľom elektriny voči svojim odberateľom je stále spoločnosť PB Power Trade, a.s. Inštitút dodávateľa poslednej inštancie vo vzťahu k žalovanému nemohol byť aktívny. K existencii faktúr súd uviedol, že samotná faktúra ako jednostranný účtovný doklad bez ďalšieho nepreukazuje aj reálne plnenie. Vo všeobecnosti totiž možno konštatovať, že preukazovanie dodávky tovaru a služieb len faktúrou nemôže byť postačujúce, nakoľko faktúra môže byť relevantným dokladom len vtedy, ak je nepochybné, že sú v nej uvedené údaje odrážajúce skutočné reálne plnenie (obdobne podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžf/10/2015).

9. Žalobca teda nepreukázal, že v rozhodnom období došlo k aktivácii inštitútu dodávateľa poslednej inštancie, nakoľko nebola preukázaná nemožnosť poskytovania dodávateľskej služby zo strany PB Power Trade, a.s.. Žalobca ďalej nepreukázal, že v rozhodnom období skutočne dodával žalovanému elektrinu.

10. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 C. s. p.

11. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že Úrad pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej len „URSO“) listom č. 8010/URSO/2009 zo dňa 24.06.2009 konštatoval, že v súlade s § 69a ods. 8 zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike je dodávateľom poslednej inštancie pre koncových odberateľov elektriny na časti vymedzeného územia držiteľ povolenia na distribúciu elektriny, ktorého zariadenie je pripojené k prenosovej sústave, i naďalej ten dodávateľ elektriny, ktorý je alebo bol súčasťou vertikálne integrovaného podniku pôsobiaceho na tomto území, t.j. žalobca. Tento list jednoznačne preukazuje, že žalobca bol v období 01.07.2012 do 30.09.2012 na území Žilinského kraja dodávateľom poslednej inštancie pre koncových odberateľov elektriny. URSO rozhodnutím č. 0031/2012/E zo dňa 25.11.2011 pre žalobcu ako regulovaný subjekt schválil na obdobie od 01.01.2012 do 31.12.2012 spôsob výpočtu maximálnej ceny za dodávku elektriny dodávateľom poslednej inštancie. Následne listom zo dňa 28.06.2012 označeným ako Oznámenie o prechode odberateľov do režimu dodávky poslednej inštancie, spoločnosť Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. (ďalej len „SSE - D“) žalobcovi oznámila, že listom zo dňa 27.06.2012 odstúpila od rámcovej distribučnej zmluvy uzatvorenej s dodávateľom elektriny spoločnosťou PBPT a vzhľadom na uvedené tento dodávateľ nebude mať v zmysle § 20a ods. 1 zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike možnosť uskutočňovať dodávku elektriny odberateľom vo svojej bilančnej skupine, s ktorými mal uzatvorenú združenú zmluvu o dodávke a distribúcii elektriny. Na Okresnom súde Žilina prebiehalo konanie vo veci žalobcu PBPT proti žalovanému SSE - D pod sp. zn. 20Cb/135/2012, kde bolo rozhodnuté o nariadení predbežného opatrenia dňa 02.08.2012, v ktorom bolo uložené, aby žalovaný žalobcovi v plnom rozsahu plnil všetky povinnosti prevádzkovateľa distribučnej sústavy, vyplývajúce z Rámcovej distribučnej zmluvy č. RDZ042009 uzatvorenej medzi žalovaným a žalobcom dňa 23.06.2009 a žalobcovi ako prevádzkovateľovi distribučnej sústavy riadne poskytoval distribučné služby a distribúciu elektriny v zmysle zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike, do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Predmetné predbežné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Žilina zo dňa 02.08.2012 sp. zn. 20Cb/135/2012 bolo zrušené dňa 11.02.2015 a vo veci samej bolo rozhodnuté rozsudkom sp. zn. 20Cb/135/2012 zo dňa 23.04.2015, ktorým bol návrh žalobcu zamietnutý (teda spoločnosti PBPT proti žalovanému SSE - D). Proti predmetnému rozsudku Okresného súdu Žilina bolo podané odvolanie JUDr. Jaroslavom Jakubčom PhD., správcom úpadcu PBPT, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/293/2015 zo dňa 16.12.2015 odmietnuté.

12. Týmto je podľa žalobcu preukázané, že od 01.07.2012 sa stal žalobca dodávateľom poslednej inštancie pre všetky odberné miesta vtedajších zákazníkov dodávateľa elektriny spoločnosti PBPT a teda ako dodávateľ poslednej inštancie dodával týmto zákazníkom elektrinu. Právny záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcom a vtedajšími zákazníkmi PBPT v období od 01.07.2012 do 30.09.2012 teda vznikol fakticky v dôsledku skutočností, ktoré nastali a s ktorými legislatíva spájala vznik takéhoto právneho záväzkového vzťahu. Žalobca má za to, že nebol oprávnený rozhodovať a preskúmať odôvodnenosť a správnosť postupu SSE - D, bol však povinný okamžite si splniť povinnosti dodávateľa poslednej inštancie voči vtedajším zákazníkom PBPT priradeným do bilančnej skupiny

žalobcu. Platným odstúpením od zmluvy nemal PBPT možnosť uskutočňovať dodávku elektriny pre konečných odberateľov, teda ani pre žalovaného, pričom v zmysle prevádzkového poriadku boli od tohto termínu dotknuté miesta zaradené do režimu dodávky poslednej inštancie.

13. Žalobca opätovne poukazuje na vyúčtovacie faktúry prevádzkovateľa distribučnej sústavy - SSE-D pre odberné miesto žalovaného za mesiace júl 2012, august 2012 a september 2012, ktorými spoločnosť SSE-D ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy žalobcovi vyfakturovala cenu za distribúciu elektriny a regulované poplatky a zároveň oznámila počiatkové a konečné stavy elektromera žalovaného ku príslušným dátumom, či už v nízkej alebo vysokej tarife. Žalobca ako dodávateľ elektriny následne podľa takto poskytnutých údajov o množstve odobratej elektriny túto žalovanému v súlade s Rozhodnutím ÚRSO č. 0031/2012/E zo dňa 25.11.2011 spolu s cenou stanovenou SSE-D za distribúciu elektriny a regulované poplatky vyfakturoval, a to faktúrami, ktoré sú predmetom tohto sporu. Skutočnosť, že prevádzkovateľ distribučnej sústavy - SSE-D poskytol zúčtovacie podklady žalobcovi a nie spoločnosti PBPT jednoznačne preukazuje tvrdenie žalobcu, že v celom období od 01.07.2012 do 30.09.2012 skutočne dodával elektrinu žalovanému, a preto má právo na zaplatenie zodpovedajúcej odplaty.

14. Žalobca nesúhlasí so záverom okresného súdu, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok na začatie režimu dodávky elektriny dodávateľom poslednej inštancie. Žalobca poukazuje na ust. § 20a ods. 1 zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike v spojení s čl. 17 bod 17.1 písm. c) Prevádzkového poriadku prevádzkovateľa distribučnej sústavy schváleného rozhodnutím ÚRSO zo dňa 06.12.2010, č. 0160/2010/E-PP (ďalej len „Prevádzkový poriadok“), ako aj ust. čl. 17 bod 17.16 písm. a), čl. 17 bod 17.9 Prevádzkového poriadku, z ktorých jednoznačne vyplýva, že SSE - D odstúpila od Rámцovej distribučnej zmluvy č. RDZ042009 zo dňa 23.06.2009 uzavretej s PBPT, a to na základe podania zo dňa 27.06.2012, ktorým platným odstúpením už PBPT nemal možnosť uskutočňovať dodávky elektriny. V zmysle čl. 17 bod 17.9 Prevádzkového poriadku od tohto termínu ukončenia rámcovej zmluvy boli dotknuté odberné miesta zaradené do režimu dodávky poslednej inštancie. Vzhľadom k tomuto stavu sa nemožno stotožniť s tvrdením okresného súdu, že PBPT ako dodávateľovi nezanikla možnosť uskutočňovať dodávku elektriny. PBPT si neplnil svoje platobné povinnosti vyplývajúce mu z rámcovej zmluvy, čím došlo zo strany SSE - D k platnému odstúpeniu od tejto zmluvy a k prerušeniu dodávky elektriny. Uvedené platné odstúpenie potvrdil aj Okresný súd Žilina rozsudkom zo dňa 23.04.2015 č. k. 20Cb/135/2012-544.

15. Na základe uvedených skutočností žalobca žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie.

16. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný písomným podaním zo dňa 12.02.2020. Poukázal na to, že zo žalobcom uvádzaného listu ÚRSO 8010/URSO/2009 nevyplývala žalobcom tvrdená skutočnosť, že bol žalobca od 1.7.2012 do 30.9.2012 dodávateľom poslednej inštancie. V liste ÚRSO totiž nie je stanovený dátum, kedy nastal režim dodávateľa poslednej inštancie, ale len to, že žalobca je dodávateľom poslednej inštancie pre koncových odberateľov elektriny na časti vymedzeného územia držiteľa povolenia na distribúciu elektriny, ktorého zariadenie je pripojené k prenosovej sústave. Napriek tomu je potrebné skonštatovať, že medzi stranami nebolo sporné, že ÚRSO určilo žalobcu dodávateľom poslednej inštancie na území Trenčianskeho kraja. Spornou bola skutočnosť, či nastali podmienky pre uplatnenie tohto režimu v intervale júl až september 2012 (rozhodné obdobie).

17. Má za to, že ani jeden zo žalobcom uvedených dôkazov nepreukazuje, že boli skutočne naplnené zákonné predpoklady k aktivácii inštitútu dodávateľa poslednej inštancie. Skutkový záver prvoinštančného súdu k okolnosti vzniku aktivácie inštitútu dodávateľa poslednej inštancie vyplýva z odôvodnenia súdu; osobitne v bodoch 25., 28. a 29. rozsudku, s ktorými sa plne stotožňuje a považuje ich dostatočné i z pohľadu povinnosti súdu svoje rozhodnutie náležito odôvodniť. K rozsudku OS Žilina sp. zn.: 20Cb/135/2012 zo dňa 23.4.2015 doplnil, že ide o rozhodnutie prijaté bez účasti PBPT, ktorá bola v danom čase v konkurze, pričom správca konkurznej podstaty voči nemu podal opravný prostriedok, avšak až po uplynutí zákonnej lehoty, zmeškanie ktorej mu nebolo odpustené. V zmysle § 228 CSP ide o rozsudok, ktorý je záväzný len medzi stranami sporu; čo nie je v danom prípade ani žalobca ani žalovaný. Až do právoplatnosti uvedeného rozsudku pritom platilo prv nariadené predbežné (neodkladné) opatrenie Okresného súdu v Žiline sp. zn. 20Cb/135/2012 z 2.8.2012.

18. Poukázal na to, že existuje reálne kapitálové i personálne prepojenie medzi žalobcom a SSE-D, ktoré samo o sebe sponchyňuje celý rad dôkazov, ktoré si vzájomne uvedené osoby v spore, avšak od počiatku

(roku 2012) produkovali, keďže konali vo vzájomnej súčinnosti. Skutočnosť, že dňa 2.8.2012 OS Žilina v konaní sp. zn. 20Cb/135/2012 nariadil predbežné (neodkladné) opatrenie, ktoréuložilo spoločnosti SSE-D poskytovať PBPT všetky služby v zmysle rámcovej distribučnej zmluvy RDZ042009 z 23.6.2009 priamo vyvracia tvrdenie žalobcu o tom, že PBPT nemala možnosť v rozhodnom období dodávať el. energiu. Samotné faktúry žalobcu, ktorých doručenie spochybnili, pričom žalobca opak nepreukázal; t.j. neunesol bremeno dôkazu, nie sú dôkazom o dodaní v nich účtovanej služby, ale len tvrdenie žalobcu o svojom nároku. PBPT vyúčtovala dodanú el. energiu v identickom rozsahu, ako žalobca uvádza vo faktúrach vystavených spoločnosti a predložených v spore. Potom PBPT mala k dispozícii údaje o spotrebe žalovaného (keďže ona el. energiu dodala). V zmysle „logiky žalobcu“ je potom možné rovnako uzavrieť, že nakoľko mala spoločnosť PBPT k dispozícii zúčtovacie údaje o spotrebe el. energie žalovaného, tak spoločnosť PBPT riadne dodala elektrinu žalovanému. Tým zároveň nemohlo dôjsť k aktivácii inštitútu dodávateľa poslednej inštancie. URSO v dvoch tlačových správach v roku 2012 vyhlásil, že režim dodávateľa poslednej inštancie vôbec nenastal a PBPT je i naďalej dodávateľom el. energie svojim zákazníkom.

19. Žalovaný navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

20. K písomnému vyjadreniu žalovaného zaslal žalobca písomné vyjadrenie s tým, že sa pridrižiava všetkých skutkových a právnych tvrdení obsiahnutých v jeho odvolaní proti Rozsudku. Poukázal na to, že žalovaný v bode 8. a) svojho vyjadrenia spochybňuje doručenie listu SSE-D z 28.06.2012. Toto spochybňovanie vníma zo strany žalovaného za účelové. List SSE-D z 28.06.2012 bol zaslaný žalovanému ako obyčajná listová zásielka. Z vyjadrenia SSE-D, ktoré sa im podarilo získať vyplýva, že keď SSE-D posielala pri DPI v r. 2012 listy odberateľom, tieto išli ako obyčajné zásielky na základe rozhodnutia vedenia SSE-D. Tieto listy neposielali ako doporučenú zásielku aj z dôvodu, že to nevyžadovala legislatíva. K námietke žalovaného, že existuje prepojenie medzi žalobcom a SSE-D uviedol, že toto tvrdenie nebolo zo strany žalovaného podložené žiadnymi dôkazmi, zostáva tak len v rovine jeho tvrdenia. Žalovaný ďalej zotrval na argumentácii v odvolaní a poukázal na rozhodnutia súdov v obdobných veciach.

21. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods. 1 bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3 C.s.p. oznámený na webovej stránke a úradnej tabuli Krajského súdu v Bratislave dňa 19.04.2022. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie a dôvodmi odvolania žalobcu došiel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Z výpisu z obchodného registra žalovaného odvolací súd zistil, že dňa 20. 4. 2021 došlo k dobrovoľnému výmazu WH Invest s.r.o. a právnym nástupcom je spoločnosť MID Real Estate s.r.o., Hodžovo námestie 1A, 811 06 Bratislava, preto rozhodol, že pokračuje v konaní s právnym nástupcom žalovaného (§ 64 C.s.p.).

22. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že predmetom sporu je nárok žalobcu na zaplatenie sumy 33.468,19 EUR za dodávku elektriny, pričom žalobca svoj nárok odvodzuje od tvrdenia, že žalovanému v rozhodnom období (od 01.07.2012 do 30.09.2012) dodával elektrinu v pozícii dodávateľa poslednej inštancie v súlade s § 69a ods. 8 písm. a) zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.08.2012 (ďalej len zákon č. 656/2004 Z.z.). Povinnosť zabezpečiť dodávku elektriny mu podľa jeho tvrdenia vznikla z dôvodu, že dňa 27.6.2012 spoločnosť Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. (ďalej len SSE-D) odstúpila od distribučnej zmluvy uzatvorenej so zmluvným partnerom žalovaného PB Power Trade a.s. (ďalej len odstúpenie od distribučnej zmluvy), v dôsledku čoho tento dodávateľ nebude mať v zmysle § 20a ods. 1 zákona č. 656/2004 Z.z. možnosť uskutočňovať dodávku elektriny odberateľom vo svojej bilančnej skupine, s ktorými mal uzatvorenú združenú zmluvu o dodávke a distribúcii elektriny. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že na Okresnom súde Žilina prebiehalo konanie vo veci žalobcu PB Power Trade a.s. proti žalovanému SSE-D pod sp. zn. 20Cb/135/2012, kde bolo rozhodnuté o nariadení predbežného opatrenia dňa 02.08.2012, v ktorom bolo uložené, aby žalovaný žalobcovi v plnom rozsahu plnil všetky povinnosti prevádzkovateľa distribučnej sústavy, vyplývajúce z Rámcovej distribučnej zmluvy č. RDZ042009 uzatvorenej medzi žalovaným a žalobcom dňa 23.06.2009 a žalobcovi ako prevádzkovateľovi distribučnej sústavy riadne poskytoval distribučné služby a distribúciu elektriny v zmysle zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike, do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Predmetné predbežné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Žilina zo dňa 02.08.2012 sp.

zn. 20Cb/135/2012 bolo zrušené dňa 11.02.2015 a vo veci samej, predmetom ktorej bol návrh PB Power Trade a.s. proti SSE-D o určenie neplatnosti odstúpenia od zmluvy bolo rozhodnuté rozsudkom sp. zn. 20Cb/135/2012 zo dňa 23.04.2015, právoplatným dňa 18.7.2015, ktorým bol návrh žalobcu zamietnutý. V prejednávanej veci súd prvej inštancie žalobu zamietol, keď dospel k záveru, že pre aktiváciu inštitútu dodávateľa poslednej inštancie (ďalej len dodávateľ poslednej inštancie) neboli splnené zákonné podmienky a to odňatie povolenia v priebehu činnosti dodávateľa, alebo strata možnosti dodávateľa uskutočňovať dodávku súčasne s tým, že odberatelia ku dňu prerušenia dodávok nemajú dodávku zabezpečenú iným spôsobom.

23. Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

24. Odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozsudku, keďže súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov správne zistil skutkový stav, zrozumiteľným spôsobom vysvetlil z ktorých dôkazov vychádzal, aké skutočnosti mal vykonanými dôkazmi preukázané, dôkazy vyhodnotil a zistený skutkový stav správne právne posúdil. Súd prvej inštancie dal jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na sporné otázky a vysporiadal sa so všetkými podstatnými argumentami sporových strán. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia a k jednotlivým odvolacím námietkam dopĺňa odvolací súd nasledovné dôvody.

25. Vo vzťahu k odvolacej argumentácii odvolací súd uvádza, že v tejto sporovej veci bolo podstatné, či sa preukázalo splnenie zákonných podmienok, aby žalobca vystupoval ako dodávateľ poslednej inštancie. Odvolací súd sa nestotožnil s odvolacou námietkou žalobcu, že list URSO č. 8010/URSO/2009 zo dňa 24.6.2009 jednoznačne preukazuje, že žalobca bol v období 01.07.2012 do 30.09.2012 na území vymedzeného kraja dodávateľom poslednej inštancie pre koncových odberateľov elektriny. Podľa odvolacieho súdu z predmetného listu uvedená skutočnosť nevyplýva, keďže v liste nie je uvedený dátum, kedy nastal režim dodávateľa poslednej inštancie, vyplýva z neho iba, že žalobca je dodávateľom poslednej inštancie pre koncových odberateľov elektriny na časti vymedzeného územia držiteľa povolenia na distribúciu elektriny, ktorého zariadenie je pripojené k prenosovej sústave. Skutočnosť, či nastali podmienky pre uplatnenie žalobcu ako inštitútu dodávateľa poslednej inštancie v rozhodnom období citovaný list nepreukazuje. Súd prvej inštancie správne vymedzil základnú právnu otázku pre posúdenie, či došlo k aktivácii inštitútu dodávateľa poslednej inštancie a to, či dodávateľ stratil (resp. je nepochybné, že v budúcnosti stratí) možnosť uskutočňovať dodávku elektriny a či odberateľ zostal bez dodávky elektriny (resp. je nepochybné, že v budúcnosti zostane), a k tomuto dňu nemá dodávku zabezpečenú iným spôsobom. V konaní nebolo preukázané, že by došlo k prerušeniu dodávky, v tomto prípade teda muselo dôjsť k notifikácii konečného odberateľa. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že pre aktiváciu predmetného inštitútu nepostačuje písomné oznámenie žalobcu žalovanému, nebolo teda preukázané, že žalovaný bol notifikovaný o tejto skutočnosti, ani že žalobca bol v skutočnosti dodávateľom elektriny v rozhodnom období. Odvolací súd dopĺňa, že žalobca ani nepreukázal doručenie predmetného listu žalovanému, keďže sám uvádza, že list bol zasielaný obyčajnou listovou zásielkou a žalovaný doručenie listu spochybňuje.

26. Odvolací súd nesúhlasí ani s odvolacou námietkou, že rozhodnutím Okresného súdu Žilina sp. zn. 20Cb/135/2012 zo dňa 23.4.2015, ktorým bol zamietnutý návrh PB Power Trade a.s. proti SSE-D o určenie neplatnosti odstúpenia od distribučnej zmluvy je preukázané, že od 01.07.2012 sa stal žalobca dodávateľom poslednej inštancie pre všetky odberné miesta vtedajších zákazníkov dodávateľa elektriny spoločnosti PB Power Trade a.s. V rámci tohto konania bolo dňa 2.8.2012 nariadené predbežné opatrenie, ktorým súd uložil SSE-D, aby v plnom rozsahu plnil spoločnosti PB Power Trade a.s. všetky povinnosti prevádzkovateľa distribučnej sústavy z distribučnej zmluvy a to až do právoplatného skončenia vo veci samej. Dodávateľ žalovaného teda možnosť dodávať elektrinu nestratil (minimálne v trvaní nariadeného predbežného opatrenia). Podľa zákonného ustanovenia § 20a ods. 1 zákona č. 656/2004 Z.z. žalobca vstupuje do pozície dodávateľa poslednej inštancie v tom prípade, ak nemôže plniť svoje povinnosti dodávateľ, v danom prípade dodávateľom žalovaného bol PB Power Trade a.s. Nariadené predbežné opatrenie je teda dôkazom, že režim aktivácie sa nemohol aktivovať, SSE-D si musela plniť povinnosti voči svojmu dodávateľovi.

27. Odvolací súd súhlasí so žalobcom, že medzi žalobcom a žalovaným nevznikol, resp. nemal vzniknúť právny vzťah zmluvne, ale v zmysle § 20a ods. 1, 6 zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike a o zmene niektorých zákonov účinného do 31.08.2012, t.j. zo zákona. Nesúhlasí však, že v konaní žalobca preukázal jeho vznik. Za nemožnosť uskutočňovať dodávky elektriny na strane PB Power Trade a.s. nemožno považovať odstúpenie od distribučnej zmluvy a prerušenie dodávky, ako uvádza v odvolaní žalobca. Prerušenie dodávky v konaní ani nebolo tvrdené a samotné odstúpenie od distribučnej zmluvy bez ďalšieho nie je dôkazom o splnení podmienok aktivácie inštitútu dodávateľa poslednej inštancie. Ako už bolo uvedené, súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že v takom prípade bola potrebná pre splnenie zákonnej podmienky notifikácia konečného odberateľa a reálna nemožnosť dodávať služby zo strany dodávateľa. Skutočnosť, že dňa 2.8.2012 OS Žilina v konaní sp. zn. 20Cb/135/2012 nariadil predbežné opatrenie, ktoré uložilo spoločnosti SSE-D poskytovať PB Power Trade a.s. všetky služby v zmysle rámcovej distribučnej zmluvy RDZ042009 z 23.6.2009, priamo vyvracia tvrdenie žalobcu o tom, že PB Power Trade a.s. nemala možnosť v rozhodnom období dodávať elektrickú energiu. Taktiež faktúry žalobcu nie sú dôkazom o dodaní vyúčtovaných služieb, keďže žalovaný preukázal, že v identickom rozsahu vyúčtovala dodanú elektrickú energiu aj spoločnosť PB Power Trade a.s., ktorej zaplatil. O skutočnosti, že žalovaný nebol notifikovaný o aktivácii predmetného inštitútu svedčia podporne aj dve verejné vyhlásenia URSO zo dňa 26.7. a 9.8.2012 o neexistencii žalobcu v postavení dodávateľa poslednej inštancie.

28. Na záver odvolací súd berúc do úvahy žalobcom predložené súdne rozhodnutia v obdobných veciach (Rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/77/2018-324 zo dňa 19.09.2018, Rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/44/2018 zo dňa 30.05.2019) uvádza, že podľa súdnej judikatúry nie je viazaný rozhodnutiami krajských súdov, pretože nepredstavujú rozhodnutia najvyšších súdnych autorít. Je samozrejme možné, aby sa súd s odôvodnením takýchto rozhodnutí, resp. s ich právnou argumentáciou stotožnil, môže však dospieť aj k iným právnym záverom. V tomto prípade sa odvolací súd stotožnil s argumentáciou KS ZA/13Cob/77/2018, týkajúcou sa nemožnosti straty dodávať elektrickú energiu počas nariadeného predbežného opatrenia a konštatuje, že súdy sa v rozhodnutiach, ktorými bolo nároku žalobcu vyhovené nezaoberali splnením podmienky aktivácie predmetného inštitútu z hľadiska, či došlo k notifikácii konečného odberateľa (žalovaného) elektriny. Možno teda konštatovať, že súdy posudzovali nárok z iných hľadísk ako tomu je v tomto prípade.

29. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v celom rozsahu podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil vrátane výroku o náhrade trov konania.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. Úspešnému žalovanému odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie.

31. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. Uvedený rozsudok je výsledkom hlasovania odvolacieho senátu v pomere hlasov za 3 : 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).